

Boudewijn De Groot, Verdronken Vlinder

Zo te sterven op het water met je vleugels van papier
Zomaar drijven, na het vliegen in de wolken drijf je hier
Met je kleuren die vervagen
Zonder zoeken zonder vragen
Eindelijk voor altijd rusten
En de bloemen die je kuste
Geuren die je hebt geweten
Alles kan je nu vergeten
Op het water wieg je heen en weer
Zo te sterven op het water met je vleugels van papier

Als een vlinder die toch vliegen kan tot in de blauwe lucht
Als een vlinder altijd vrij en voor het leven op de vlucht
Wil ik sterven op het water
Maar dat is een zorg van later
Ik wil nu als vlinder vliegen
Op de bloemen , blaren vliegen
Maar zo hoog kan ik niet komen
Dus ik vlieg maar in mijn dromen
Altijd ben ik voor het leven op de vlucht
Als een vlinder die toch vliegen kan tot in de blauwe lucht

Om te leven dacht ik je zou een vlinder moeten zijn
Om te vliegen heel ver weg van alle leed en alle pijn
Maar ik heb niet langer hinder van jaloezie op een vlinder
Als zelfs vlinders moeten sterven laat ik niet mijn vreugd bederven
Ik kan zonder vliegen leven
Wat zou ik nog langer geven
Om een vlinder die verdronken is in mij
Om te leven hoef ik echt geen vlinder meer te zijn